

ת"פ 30281/05/16 - מדינת ישראל נגד יונתן אגבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 30281-05-16 מדינת ישראל נ' אגבר
לפני כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות באת כוחה - עורך דין גבריאל
דניאל
נגד
הנאשם יונתן אגבר
באמצעות באת כוחו - עורכת דין ניצה
דיקובסקי

גזר דין

חלק כללי

1. הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של **תקיפה סתם** - לפי **סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977**.
2. בהתאם לעובדות, בתאריך ה-14/5/15, בשעה 14:30 לערך, הגיע אליעזר (להלן: 'המתלונן') אל המרכז המסחרי, וביקש להחנות את רכבו בחנייה הסמוכה לחנות.
3. המתלונן החל להחנות את רכבו בחנייה, כאשר פנו אליו אילון ביבי (עובד של הנאשם) יחד עם מיכל (בתו של הנאשם), בעודו יושב ברכב, והסבירו לו כי מדובר בחניה פרטית השייכת לחנות ועל-כן עליו לפנות את רכבו. המתלונן התרצה ובעודו יוצא מן החניה, עלה עם רכבו על רגלה של מיכל, בתו של הנאשם, וגרם לה לחבלה. מיד לאחר מכן יצא המתלונן מרכבו וניגש לחנות אחרת במרכז המסחרי. במקביל עובדת בחנות הזעיקה את הנאשם למקום האירוע.
4. בנסיבות אלו, לאחר שהגיע הנאשם לזירת האירוע וראה את רגלה הפגועה של בתו מיכל, פנה הנאשם אל המתלונן וביקש לברר עמו את פרטי האירוע. המתלונן טען שלא הבחין כי עלה עם רכבו על רגלה של מיכל. בין השניים התפתח דין ודברים במהלכו תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין, בכך שסתר לו על לחיו ארבע פעמים.
5. כאמור, הנאשם הודה במיוחס לו ועניינו הועבר לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירותי המבחן:

8. מתסקיר שירות המבחן מיום 14/5/2015 עולה כי מדובר בנאשם בן 63, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים, המתגורר בתל אביב. הנאשם משמש כמנכ"ל ובעלים של חברה למוצרי אבטחה ותקשורת, הממוקמת במרכז המסחרי, רחוב כורזין 5, גבעתיים. בתפעול החברה לוקחים חלק פעיל גם אשתו וילדיו.
9. במסגרת תחום עיסוקו מנהל הנאשם, כמנכ"ל החברה, התקשרות שוטפת עם גופי ממשל שונים, ובהם צה"ל, השב"כ, שירות בתי-הסוהר ומשרד הביטחון.
10. עוד יצוין כי הנאשם נושא 70 אחוזי נכות ומוכר כנכה על-ידי ביטוח לאומי.
11. הנאשם נעדר הרשעות בפלילים, ומלבד התיק הנוכחי לא תלויים כנגדו תיקי משטרה פתוחים.
12. שירות המבחן התרשם כי הפרמטרים שנבדקו מעידים על רמת סיכון נמוכה לאלימות בהתנהלות הנאשם בעתיד. יחד עם זאת, במצבי דחק ומשבר עשוי הנאשם לפעול באופן אימפולסיבי, כפי שעולה גם ממעורבותו במקרה דנן. לפיכך הוצע לנאשם להשתלב בטיפול בתחום השליטה בכעסים, אשר עשוי לתרום לו, אולם הנאשם התנגד לטיפול שכזה.
13. התרשמות שירות המבחן מהנאשם הינה כי מדובר באדם בעל יכולות תפקוד נורמטיבי תקין בחברה. ביחס לעבירה הנדונה, הנאשם הודה בביצועה, הביע חרטה ולקח אחריות על התנהגותו. זאת ועוד הנאשם חווה הרתעה מהשלכות התנהגותו בעת ביצוע העבירה, ומודע כיום, יותר מאשר בעבר, לסיכונים דומים.
14. נוכח מכלול האמור לעיל המלצת שירות המבחן הינה להטיל ענישה קונקרטי וחינוכית בדרך של של"צ, במסגרת ארגון 'לתת', בהיקף של 160 שעות. הנאשם גילה נכונות לביצוע עבודות של"צ אלה.
15. לאור האמור ועל-מנת למנוע פגיעה בעתידו ובעסקיו, המליץ שירות המבחן על שקילת ביטול הרשעתו בדין, לצד הטלת צו של"צ, כאמור.

טיעוני הצדדים

16. **ב"כ המאשימה** - ציין כי הנאשם הודה והורשע בסעיף עבירה של תקיפה סתם, שבמסגרתו סטר על לחיו של המתלונן ארבע פעמים, לאחר שסבר כי פגע באמצעות רכבו בביתו, וזאת למרות שהמתלונן טען שלא הבחין בה.
17. ב"כ המאשימה ציין כי טענת הנאשם, שבבסיסה הטענה כי הרשעתו עשויה לגרום לו לנזק ולפגוע בהתקשרותו מול גופים ממשלתיים אשר מולם הוא עובד, לא בוססה דיה ולא הוצגו מסמכים אשר יוכיחו את הנזק הקונקרטי

שעשוי להיגרם לנאשם. ב"כ המאשימה ציין כי הוא מודע לעובדה שמדובר באישום שאינו קל, אשר עלול לפגוע בתעסוקה אל מול גופי ממשל. עם-זאת הנושא מצריך בדיקה של נזק קונקרטי אמיתי ביחס לשיקולי ענישה אחרים. במידה והנאשם היה ממציא מסמכים המעידים על נזק קונקרטי שכזה, ואלה היו נבחנים על ידי שירות המבחן וראש הצוות, כי אז ניתן היה לשקול את העמדה המוצעת על-ידי שירות המבחן.

18. ב"כ המאשימה ביקש להפנות לעמדתו של הנאשם, אשר סירב להשתלב בטיפול שליטה בכעסים שהוצע לו על ידי שירות המבחן ולכך, שבסופו של יום, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

19. ב"כ המאשימה טען כי כתב האישום נושא מידה כזו של חומרה, אשר אינה מאפשרת להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה. נוכח העובדה שעסקינן בעבירת אלימות, וביסודה עבירה על רקע שימוש בדרך, כמו גם בשים לב לנסיבותיה ואופייה של העבירה - אין להסתפק באי-הרשעה.

20. לצד הותרת ההרשעה על כנה, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

21. **ב"כ הנאשם** - טענה כי יש לזכור שהמתלונן היה זה אשר דרס את בתו של הנאשם ופצע אותה ועל-כן גם מתנהל נגדו כתב אישום. בעת שביקש הנאשם לברר את פרטי האירוע, תוך שהוא נסער, 'זכה' לתגובה שעיקרה חוסר לקיחת אחריות מצד המתלונן, התנהגות אשר הובילה לתגובה אימפולסיבית במהלכה סטר למתלונן.

22. ב"כ ההגנה ציינה כי מבלי להקל ראש בחומרת האירוע, במדרג הפעולות האלימות הסתירה נמצאת במדרג נמוך, ואף נמוך ביותר, הגם שמדובר בארבע סטירות. לראייה המתלונן לא הוכיח כי נגרמו לו חבלה או נזק פיזי ואין פגיעה של ממש.

23. באת כוח הנאשם הפנתה לנסיבות חייו ולהמלצת שירות המבחן, כמפורטים בתסקיר שעיקרם: התרשמות מרמת מסוכנות נמוכה של הנאשם; הנאשם הינו אדם נורמטיבי אשר ביטא חרטה וכי האירוע המדובר חריג בנוף חייו; הנאשם הביע הסכמה ואף התלהבות מביצוע של"צ במסגרת התוכנית שהוצעה לו, שכן בדרך זו יוכל לתרום רבות לחברה.

24. העובדה לפיה הנאשם סרב לקחת חלק בטיפול בתחום השליטה בכעסים, כפי שהמליץ שירות המבחן, אינה מעידה על דבר. הוכחה לכך היא שהסירוב לא מנע משירות המבחן להמליץ על שקילת ביטול הרשעתו בדיון.

25. הרשעתו של הנאשם תהווה פגיעה כלכלית משמעותית בפרנסת משפחתו, שכן מדובר בעסק משפחתי המצוי בקשרי עבודה שוטפים על גופי ממשל ומערכת הביטחון (בעניין זה הוצגו מסמכי התקשרות עם גופים אלו).

26. בנסיבות אלו עתרה באת כוח הנאשם כי בית המשפט יבטל הרשעתו של הנאשם והפנתה לשני פסקי דין : ת"פ

30048-08-16 מ"י נ' עמנואל, מפתחו של בית-משפט השלום, כפר-סבא **ות"פ 42205-12-15 מ"י נ' שוסטר**, מפתחו של בית-המשפט השלום, תל-אביב. בשני המקרים הורה בית המשפט על ביטול הרשעת נאשם אשר הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש.

27. **הנאשם** מסר לבית המשפט כי הוא משמש כמנכ"ל ובעלים של החברה בראשה הוא עומד וכי הוא מנהל קשר עסקי עם גופי ביטחון, בהם משרד הביטחון, שירות בתי הסוהר, צה"ל והשב"כ. כחלק מהתקשרות העסקית לעיל ציין הנאשם כי בימים אלו הוא שוקד על תכנון בית סוהר חדש לצה"ל.

28. הנאשם הלן על כך שהפסיד 12 ימי עבודה אשר נושאים בחובם הוצאות כספיות משמעותיות. משכך, סירב הנאשם למסור מסמכים נוספים מעבר לאלו שמסר בשל החשש שהדבר יוביל להפסד יום עבודה נוסף. עוד הוסיף הנאשם כי אין זה מקובל ליצור קשר עם הגופים הביטחוניים השונים אשר עמם הוא מנהל קשר עסקי, בכדי לבקש אישור על עצם קיום התקשרות עסקית ביניהם, וכי עצם הפנייה עשויה לפגוע בהמשך ההתקשרות בעתיד.

29. לבסוף ציין הנאשם כי ההליך הפלילי בעניינו, על כלל היבטיו, מהווה עונש כשלעצמו.

דין והכרעה - שאלת ההרשעה

30. השאלה העיקרית העומדת להכרעה בית-המשפט בהליך זה הנה האם יש להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין. במרכז הדיון עומדת בפני השאלה האם בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, ניתן להעדיף את ההיבטים האינדיבידואליים-השיקומיים על-פני האינטרסים הציבוריים, באופן שהרשעתו של הנאשם תבוטל.

31. מחד, הערכים החברתיים המוגנים בעבירה שביצע הנאשם הינם שמירה על שלומו ובטחונו של אדם, שמירה על שלווה חיו של אדם ומניעת הפעלת אלימות כלפיו וגרימת נזק גופני או נפשי. הנאשם תקף את המתלון בארבע סטירות בפניו ויש לראות מעשה זה בחומרה.

32. מאידך, ולקולת הנסיבות, ייאמר כי לא מדובר במעשה תקיפה מתוכנן או מתוככם; הנאשם לא השתמש בכלי תקיפה כי אם בידיו; אין המדובר באלימות ברף הגבוה דוגמת מכת אגרוף או הפלת המתלון לרצפה או כיוב' תקיפות, אלא בארבע סטירות על פניו של המתלון; הנזק שנגרם למתלון, מבלי להקל בו ראש, אינו נזק חמור. לצד האמור יש לזכור כי הנאשם תקף את המתלון לאחר שגילה כי המתלון דרס את רגלה של בתו. תגובתו של הנאשם, גם אם תוקפנית ואסורה, אינה יכולה שלא להיבחן על רקע האירוע שקדם לה.

33. הימנעות מהרשעת נאשם, חרף הקביעה כי עבר עבירה, הינה תוצאה חריגה השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. על פי ההלכה הפסוקה, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים שבחריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, עמ' 341 (להלן: "**פרשת כתב**")). בפסיקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מותנית בהצטבר **שני גורמים: האחד**, על הרשעה לפגוע פגיעה

חמורה בשיקום הנאשם. **השני**, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (פרשת כתב, עמ' 337).

34. מבחני העזר בעניין זה, כפי שעמד עליהם המשנה לנשיא, כב' השופט ש' לוי, באותו פסק-דין (עמ' 378):

"במסגרת ההכרעה בשאלה אם להטיל על נאשם שירות לציבור ללא הרשעה יש להביא בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, שהם בעיקרם שיקולי שיקום: אם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; אם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; יחסו של הנאשם לעבירה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם והשפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה, ועל האפקט הציבורי של ההרשעה..."

35. לנגד עיני עמדה הטענה החוזרת ונשנית לפיה הרשעתו של הנאשם תביא לפגיעה קונקרטית, ממשית וישירה בתעסוקתו ובפרנסת משפחתו הגרעינית כולה. זאת לאור העובדה שכפי שעולה מן התסקיר ומהמסמכים שנמסרו על-ידי ב"כ הנאשם, החברה אותה מנהל הנאשם ושנמצאת בבעלותו, הינה עסק משפחתי הנשען באופן נכבד על התקשרות הנאשם עם גופי בטחון שונים, אשר אפשר בהחלט כי ימנעו מלעשות כן אל מול אדם בעל רישום פלילי.

36. הנאשם אמנם נמנע מלהציג מכתב מטעם מי מהחברות או הגופים עמם מקיים קשרים עסקיים בדבר הנזק שעשוי להיגרם לו היה ויורשע בדיון. לא רק זאת אלא שהנאשם נמנע מלעשות כן למרות שבית המשפט דחה את הדיון בעניינו, בין השאר, לצורך הצגת מכתב זה. משכך הרי שמחד ניתן היה לטעון כי הנאשם כשל מלהציג נזק קונקרטי. ואולם מאידך, הרי לא ניתן להתנער מן הרושם הברור שנזק כזה אכן עשוי להתרחש לנאשם עם הרשעתו.

37. רק על בסיס האמור לעיל, לצד העבירה בה הורשע הנאשם והיעדר שיתוף פעולה עם ההליך הטיפולי, ניתן היה לשלול בקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה, אלא שבית משפט זה אינו יכול להתעלם מכמה שיקולים כבדי משקל בעניינו של הנאשם ואשר יש בהם כדי להטות את הכף לטובת ביטול ההרשעה, ואלה הם השיקולים:

א. הנאשם בן 63 נעדר כל רישום לחובתו. זוהי הרשעתו הראשונה והסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק.

ב. העבירה בה הורשע הנאשם הינה אמנם עבירת אלימות על כל המשתמע מכך, אך מדובר בעבירה ברף הנמוך מסוגה, ונסיבות ביצועה על רקע דריסת בתו של הנאשם וסערת הרגשות בה היה מצוי עקב כך.

ג. הנאשם משמש כמנכ"ל וכבעלים של חברה אשר נתח מרכזי מפעילותה הינו סביב התקשרות

עם גופים ביטחוניים ואחרים, והרשעה עשויה לפגוע בנאשם ובמשפחתו פגיעה כלכלית בלתי מידתית.

ד. שירות המבחן התייחס בתסקיר לסבירות הנמוכה שהנאשם יבצע עבירת אלימות דומה, וזאת חרף העובדה שסירב לקחת חלק בטיפול שליטה בכעסים. יש להוסיף לכך את העובדה שהנאשם הגיע עד לגיל 63 מבלי לתקוף איש ומבלי לצבור לחובתו רישומים פליליים או תיקי חקירה בגין עבירות אלימות או בכלל.

ה. האירוע בו עסקינן הינו חריג בנוף חייו של הנאשם וניתן להגדירו כאירוע מקרי ומצער.

ו. הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו והודה בהזדמנות הראשונה.

ז. אמנם הנאשם לא הציג מכתב אשר יעלה בקנה אחד עם טענתו בדבר פגיעה קונקרטית ויש להצטער על כך. עם זאת הנאשם הציג מסמכים אחרים המלמדים על התקשרות עסקית עם גורמי ביטחון וגופים אחרים אשר יש להניח כי הינם גופים כאלה שהרשעתו עשויה למנוע או לפגוע בהתקשרותם עמו. משכך, נדמה כי לא יכולה להיות מחלוקת בנוגע לטענה כי הרשעה עשויה לפגוע בהמשך תפקודו העסקי-כלכלי של הנאשם ומשפחתו הסמוכה אל שולחנו.

ח. אל מול מכלול האמור לעיל ניתן גם לומר במידת הזהירות המתבקשת כי ביטול הרשעתו של הנאשם אינה בעלת אפקט ציבורי משמעותי, שכן עסקינן באירוע נקודתי, על רקע פגיעה בבתו של המתלוננת.

38. סקירת פסיקה במקרים דומים

למותר לציין כי הפסיקה הדנה במקרים של הימנעות מהרשעה מגוונת מאוד, כאשר קיימת חשיבת מרבית לעמידה על הנסיבות המדויקות של ביצוע העבירה; נסיבותיו האישיות של הנאשם; ומידת הוודאות שבהוכחת הנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם בעקבות ההרשעה. יחד עם זאת, הפסיקה שתובא להלן, גם אם אינה זהה לנסיבות המקרה שבפניי, ניתן להקיש ממנה לענייננו אנו נוכח קווי דמיון מסוימים:

א. ת.פ. (רחובות) 29817-08-14 **מדינת ישראל נגד אפללו** (7.10.15) דובר בנאשם כבן 52, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. על פי העובדות שימש הנאשם כמנהל עבודה באתר בניה ואילו המתלונן שימש כאחראי כוח אדם. הנאשם התפרץ למשרדו של המתלונן, איים עליו שיפגע בו ומשביקש המתלונן מהנאשם שיצא מהמשרד, התקרב אליו הנאשם בצורה מאיימת תוך שהמתלונן מנסה להדפו, והנאשם אחד בזדכן סיכות והיכה באמצעותו בבטנו של המתלונן. כתוצאה מכך סבל המתלונן משטף דם באזור הבטן התחתונה ומכאבים. לאחר שהתקבל תסקיר חיובי מאת שירות המבחן, ולאחר שהוברר כי המידה ותיוותר הרשעת הנאשם על כנה קיים סיכוי שהוא יפוטל מעבודתו, ביטל בהית המשפט את הרשעתו של הנאשם והטיל עליו צו של"צ

בהיקף של 140 שעות לצד פיצוי למתלון בסך 1500 ₪.

ב. בת.פ. (כפר סבא) 16959-05-15 מדינת ישראל נגד הלוי עסקין בנאשם בן 54, בעל רישום פלילי בגינו ריצה בעבר של"צ, אשר הודה בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד. על פי העובדות דפק הנאשם על חלון רכבם של המתלוננים אשר חסמו את חניית הנכים. הנאשם צעק למתלוננים שיזיזו את הרכב אחרת יכה אותם. מיד לאחר מכן היכה הנאשם את אחד המתלוננים במכות אגרוף בראשו ובמותנו עד שהפילו וחדל ממעשיו לאחר שעובר אורח התערב והרחיקו מהמתלון. כתוצאה מתקיפת המתלון נגרמו לו המאטומה תת עורית באפו, דימום ונפיחות. כמו כן, ניזוקו משקפי הראיה שלו. חרף התלבטות מצד שירות המבחן באשר להמלצה להימנע מהרשעה, נוכח היעדר נטילת אחריות מלאה, החליט ביתה משפט להימנע מהרשעה נוכח היעדר רישום קודם ונסיבות אישיות, והטיל עליו של"צ בהיקף 150 שעות ופיצוי בסך 4000 ₪.

ג. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 54545-06-16 פלאוט נגד מדינת ישראל קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של המערער וביטל את הרשעתו. בעניין זה עסקין במערער אשר ביצע עבירה של הפרעה לשוטר בכך שנשכב על הארץ יחד עם נאשם נוסף ומנע מהשוטרים לעוצרו והתפרע בניידת. בית המשפט התחשב בעברו הנקי ובעובדה שמדובר באירוע חד פעמי ובתסקיר חיובי ובתלמיד ישיבת הסדר שביקש להמשיך את לימודיו.

ד. בת"פ (כפר סבא) 19452-03-15 מדינת ישראל נגד מיטרן עסקין בנאשם בן 25, נעדר רישום פלילי, אשר הודה בביצוע עבירה של תקיפה סתם בכך שהיכה בראשו של המתלון בפניו באמצעות אגרופיו וזאת על רקע ויכוח. בית המשפט ביטל את הרשעתו לאחר ששוכנע כי הרשעה תחבל בעתידו התעסוקתי שכן הנאשם עסק בלימודי הסמכה לייעוץ השקעות וביקש להשתלב בעסק המשפחתי. בית המשפט הטיל על הנאשם ענישה בדמות של"צ ופיצוי למתלון של 2000 ₪.

39. נוכח מכלול האמור לעיל אני סבורה כי במקרה דנן, בשים לב לנסיבות האישיות ובכללן הנכות ממנה סובל הנאשם, גילו והיעדר רישום, התסקיר החיובי שממליץ על ביטול ההרשעה, הפגיעה האפשרית בתעסוקה, והרף שאינו גבוה של העבירה בה הודה הנאשם - ניתן לבטל את הרשעתו וכך אני מורה. יחד עם זאת מצאתי להרחיב את היקף שעות השל"צ מעבר להמלצת שירות המבחן ולחייב את הנאשם בפיצוי למתלון.

40. **לאור האמור אני קובעת כדלקמן:**

א. אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם.

ב. אני מחייבת את הנאשם לבצע 250 שעות של"צ, כהסכמתו וכמומלץ על ידי שירות המבחן בתסקירו. את עבודות השל"צ יבצע הנאשם בארגון "לתת" על פי תכנית שתוכן עבורו על ידי שירות המבחן. מובהר לנאשם כי אם יפר את צו השל"צ או לא יישמע להוראות שירות המבחן ונהליו, יהא בית המשפט מוסמך לשוב ולגזור את דינו מחדש. שירות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום ריצוי עבודות השל"צ.

ג. הנאשם ישלם למתלון פיצוי בסך 3000 ₪ עד ליום 15.2.18.

עמוד 7

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט בתוך 45 יום.

ניתן היום, א' טבת תשע"ח, 19 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.